

Lief leed geleden
de eeuwige cyclus

Niet het lief
maar wat blijft als het breekt

Gerafeld zwijgen
in de mond van toen

Lief
leed
geleden

Dat heb ik

Ik ben niet meer wie ik was
maar ook niet
wie ze zeggen dat ik word

Deze tussenruimte heeft geen handleiding

De grond verdwijnt langzaam onder mijn huid

Het donker wil me hebben
maar zij is er
niet met handen niet met woorden
alleen met een aanwezigheid
die snijdt en draagt tegelijk

Haar blik raakt me als kou die blijft hangen
en toch warmte geeft
een vreemd soort pijn die ik kan ademen

Gebroken
maar zij blijft naast mijn barsten staan
ik voel het
blijven mag